

Η λαχτάρα του ξενιτεμένου.

Θεούλη μου, σαν του αϊτού δώσ' μου φτερά,
σε μια γωνιά για να πετάξ' αγαπημένη,
που' ν ' πέρα από θάλασσες κι από βουνά.
Η ευτυχία είν' εκεί και με προσμένει .

--

Αυτήν, χρόνια στη ξενιτιά αναζητώ,
όμως αυτή, δε μου' κανε ποτέ τη χάρη
να μου σταθεί, έστω και λίγο, να τη δω
και τη ψυχούλα μου μετά ας είχε πάρει.

--

Γι' αυτό ζητώ να' χα φτερά σαν του αϊτού
για να πετάξω στ' ακρογιάλια του νησιού μου,
αληθινά μόνον εκεί κι όχι αλλού
θε να γιομίσει με γαλήνη η ψυχή μου !

--

Μόνο στ' ακροθαλάσσι του όταν βρεθώ,
κι ο μπάτης τα πνεμόνια μου δροσιά γιομίσει,
τότε θα νιώσω ευτυχία σα μωρό,
λες και παιχνίδι ακριβό του' χουν χαρίσει !-

--- ---